

Giáo Xứ Việt Nam Đức Mẹ La Vang

Our Lady of La Vang Parish

Văn Phòng Linh Mục Thánh Xứ - Office of the Pastor

Thư Cha Chính Xứ

Chúa Nhật, ngày 29 tháng 9 năm 2024

Kính thưa Quý Cụ, Quý Ông Bà và Anh Chị Em:

Làm sao chúng ta nhận ra một gia đình giàu có? Coi họ ở nhà to hay nhỏ hả? Nên nhớ ở Mỹ này nhà càng to nợ càng lớn. Coi họ lái xe hiệu gì? Biết đâu phía sau cốp xe đẹp là thùng mì gói. Coi họ lãnh lương bao nhiêu hả? Lương cao thì thuế nặng. Rồi làm sao biết một giáo xứ giàu hay nghèo? Coi họ có nhà thờ mới hay không chứ gì? Thuyền to thì sóng lớn. “Sóng” bảo hiểm, “sóng” điện nước, “sóng” bảo trì, “sóng” thuê trường học, “sóng” thuê parking, rồi còn thêm cơn sóng “vô duyên” là thành phố xuống coi cây cỏ mỗi tháng xong về gửi bill nhà thờ, tất cả cũng do bởi “nhà to cửa lớn”. Vậy cho nên ai mà nói giáo xứ chúng ta giàu thì để “tôi nói cho mà nghe”.

Chuyện là trong một cuộc họp với các phụ huynh bên trường St. Patrick mới đây, có vài phụ huynh nói với Ban Giám Hiệu sao không kêu bên nhà thờ giúp tài chánh cho trường học? Giúp sửa chữa cơ sở hay để bù lỗ? Ai nói câu đó chắc là mau quên. Giáo xứ trước khi xây nhà thờ đã bỏ ra hơn 3 triệu dollars từ tiền đền bù bảo hiểm nhà thờ cháy để giúp trùng tu cơ sở nhà trường rồi đó chứ. Nhưng trùng tu thì trùng tu, cũng chỉ là sống đỡ qua ngày. Một cụ già hơn trăm tuổi thì sức khoẻ phải suy yếu thôi. Ngôi trường đã gọi là “di sản văn hoá” thì cũng biết nó cổ cỡ nào. Nhưng vấn đề ở đây không phải là giáo xứ không phụ. Giáo xứ hằng tháng có phụ nhà trường \$6,000. Lá rách đùm lá nát rồi đó. Còn nói là giúp bù lỗ thì kẹt quá. Vì có đâu mà giúp. Như người Tây Phương có câu: “bạn không thể cho đi cái bạn không có.” Hiện tại, tuần nào giáo xứ cũng lắc giỏ dưới mức chỉ tiêu \$30,000, là mức cần để trang trải các chi phí. Đang “gồng” mà người ta tưởng “đỡ”.

Nhân đây tôi cũng muốn chia sẻ một lý do mà dạo gần đây tôi buộc phải từ chối nhiều nơi muốn đến giáo xứ xin tiền cho các công trình xây dựng của họ, dù họ có lý do rất chính đáng và cần sự ủng hộ. Tôi làm gì mà không cho? Vì một khi tôi nói giúp ai là tôi nói thay cho quý ông bà anh chị em đấy. Quên vụ đó rồi hả? Tôi hạn chế không cho vì tôi muốn hạn chế xin tiền “liên khúc” từ cộng đoàn. Thật ra giáo xứ không hẳn là đóng cửa lòng từ tâm đâu. Vì mỗi tháng đều có hai lần xin giỏ lần 2 để giúp đỡ các nơi, như cho quỹ bác ái xã hội, cho quỹ hưu dưỡng linh mục tu sĩ, cho cơ quan Caritas của quận hạt và quê nhà, cho quỹ giáo dục Công Giáo, cho “mission appeal”, v.v... Có tuần nào mà tha cho những người đi lễ đâu? Rồi một năm còn bán vé số gây quỹ hai lần vào dịp Tết và Đại Hội Thánh Mẫu. Nên có xin nữa thì cũng ngại lắm. Cái đó gọi là sự tự trọng của kẻ xin chính là giáo xứ và cũng là để tôn trọng những người cho là anh chị em.

Ngoài ra, từ nay nếu giáo xứ có đồng ý cho tổ chức nào đến kêu gọi lòng hảo tâm, thì giáo xứ cũng sẽ kèm theo một điều kiện mới. Đó là những ai trong các nhóm giúp gây quỹ phải đi đâu đóng góp \$3,000 vào chính quỹ mà họ vận động. Dĩ nhiên cũng có người có lòng mà không có điều kiện tài chánh. Vậy họ giúp công nhưng không giúp của được không? Hãy đợi tôi 30 giây để trả lời câu hỏi này. Hãy chờ cho tôi coi “bạn là ai” thì tôi sẽ nói cho biết “bạn có gì”. Thật ra mọi sự chúng ta có và mọi việc chúng ta làm thì Chúa đều biết. Nhưng ở San Jose nhỏ xíu này thì khả năng của những anh chị em “có lòng, có lực, có tâm” còn có nhiều người khác biết, trong đó có tôi. Có nhiều người tôi “nhìn mặt là biết địa chỉ”. Điều kiện mới này sẽ giúp chính những người cố động gây quỹ từ thiện đi bước trước, để những người khác quảng đại bắt chước mà làm theo.

Cầu chúc anh chị em và gia đình một tuần lễ an lành.

Lm. Giuse Lê Trung Tường

Chánh xứ

Our Lady of Lavang Church, 389 E. Santa Clara Street, San Jose, CA 95113 - (408) 291-6280